

Kärleksdrycken

[singlepic id=199 w=583 h=388 float=left]

Gaetano Donizetti, regi: GöteborgsOperan Romantisk opera, lätt att tycka om. Med en rörlig, spännande men enkel scenografi fylld med cirkusartister och andra också digitala påhitt blir föreställningen precis så lättsam som musiken förespråkar.

Första akten är en aning tung, men följer handlingen när huvudpersonen Adina fortfarande är en stolt och hård kvinna. I andra akten exploderar lekfullheten i Magnus Lindmans nyöversatta fräckare språk, cirkusartisteriet, musiken, kören och alla fina solister.

Mellan den rika Adina och den fattige Nemorino håller den romantiska idén – att kärlek kan överskrida alla sociala gränser. Men bland människorna i byn är det först när det visar sig att Nemorino har ärvt en rik farbror, som allt vänder, lyckan blir möjlig.

En stor eloge till alla solister. Inte minst till Elin Rombo som klingar elegant och lätt i sin lekfulla höjd. Men när Daniel Johansson som Nemorino sjunger sin aria mot eller med klangen från harpan över i ren a cappella i andra akten, då står tiden stilla. Mot bakgrund av cirkus, fest, gyckel och fräckhet är det då magin gör entré. /HJ